

men har meent, ikke at maatte gaae ind derpaa, idet det har meent, at, om disse Landsdele skulde komme ind under Fællesstatens Forvaltning, saa maatte det staa paa et senere Stadium, idet man nemlig har troet, at der var Meget i disse Landsdeles nærværende Stilling, som gjorde det vanskeligt, om ikke umuligt, strax at inddrage dem derunder. Fleertallet har vel ikke i og for sig havt Noget derimod, og, dersom det skulde være Regjeringen magtpaaliggende, at ogsaa disse Landsdeles Forvaltning blev inddragen under Fællesstaten, saa vil jeg troe, at det var et af de Spørgsmaal, som Udvalget gjerne vilde tage under fornyet Overveielse; men her at tage en Beslutning derom, naar det ikke fandt Regjeringens Bifald, det har Fleertallet troet ikke vilde være rigtigt, og det kunde præjudicere Spørgsmaalet, som senere kunde skabe Forlegenhed. Udvalget har altsaa ikke anseet det for nødvendigt, og derfor er man ikke gaaet ind derpaa. Man har heller ikke kunnet anerkende den store Nytte deraf, og dette er naturligviis en Grund mere, hvorfor man ikke er gaaet ind derpaa. Til Paragraphen foreslaaes i Endringsforslaget 25, at der skal tilføies: „Bestemmelserne i denne Paragraph kunne forandres ved Lov“. Det er jo vistnok en Tilføining, som fortjener alvorlig Overveielse, hvorvidt den er ønskelig eller ikke. Den kan afhjælpe Forlegenheder. Det er nemlig ganske vist, at det kan skabe Forlegenheder, om Forandringer heri ikke kunde tilveiebringes ad den sædvanlige Lovgivningsvei, men dette nødvendigviis skulde staa ad grundlovmæssig Vei. Paa den anden Side kan det imidlertid ikke negtes, at det maaskee kunde vække nogen Ungstelse, om man overgav disse Forandringer ligesom til Afgjørelse ad den simple Lovgivningsvei, og dette er i hvert Fald et af de Spørgsmaal, der først med Held kan afgjøres, naar man har hørt, hvorledes Regjeringen betragter denne Sag. Jeg troer saaledes foreløbig at have fremhævet for Thinget, hvad Udvalgets Tanker har været om de forskellige Forslag, som her foreligger, og skal nu afvente de ærede Herrers Forslagsstilleres og Regjeringens videre Udtalelse derom.

Premierministeren: Den ærede Ordfører har saa klart og bestemt ndviklet Forholdet imellem Regjeringens Udcast og de Forslag, som Udvalgets Fleertal har gjort, at man saavel af hans Udvikling som af selve Forslaget og tillige af alle Endringsforslagene seer, at Udvalget deri er aldeles enigt med Regjeringen, at man maa gaae ud fra en speciel Opregning af de forskellige Gjenstande, der skulde høre enten under Fællesforfatningen eller under de specielle Forfatninger. Det var i sig selv fuldkomnere, hvis man kunde finde et almindeligt Princip, hvorved Grændsen mellem disse forskellige Lovgivnings- og Regjeringsgjenstande kunde udfindes; men, ligesom Regjeringen ikke har seet sig istand til at udfinde fyldestgørende almindelige Begreber til Afgjørelse deraf, saaledes er det ogsaa gaaet Udvalget. Alle ere enige i blot at give specielle Bestemmelser om, hvad der skal høre til den ene Deel af Forfatningen. Der er vel fulgt en ganske omvendt Fremgangsmaade af Udvalget, end Regjeringen har lagt til Grund, forsaavidt som Regjeringen har opregnet, hvad der er Gjenstand for Danmarks særlige Forfatning, hvad der er Danmarks særlige Anliggender, medens Udvalget har knyttet den Regel, som det fastsætter, til en Bestemmelse om, hvilke Anliggender der skulde være fælles. Nagtet disse Fremgangsmaader ere omvendte, ere de dog ganske sammensaldende, forsaavidt man virkelig kan komme til en fuldstændig og tilfredsstillende Opregning af det ene Slags Sager, fordi det er vist, at, hvad der ikke hører til det One, maa høre til det Andet, og det vilde vist i sig ikke have nogen Betænkelighed, at man forandrer Methoden, saaledes at man knyttede Bestemmelserne til, hvad der skal være fælles, istedetfor at man har knyttet dem til, hvad der er særligt, men Regjeringen har fundet det vanskeliggere paa en tilfredsstillende og fuldstændig Maade at opregne, hvilke Anliggender der skulde henhøre under Fællesforfatningen, end hvad der, som særlige Anliggender, skulde undertages deraf, og denne Mening troer jeg ikke vil blive svækket ved at gjennemgaae Udvalgets Forslag. Det vil netop herved vise sig, at det har været forbundet med særdeles betydelige Vanskeligheder at ville opregne de fælles